

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011288
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3116011288.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému C. C. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 02. júna 2021 odvolanie obžalovaného C. C. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. augusta 2020, sp.zn.4T/85/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného C. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.08.2020, sp.zn.4T/85/2016 bol obžalovaný C. C. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 03.08.2015 v čase približne o 17:00 hod. bez súhlasu majiteľa domu preskočil XXX cm vysoký plot rodinného domu v obci V. V. číslo XXX, patriaci poškodenému E. E., trvale bytom V. V. číslo XXX, za účelom stretnutia sa s dcérou R. C., pričom ho chcela zastaviť jeho bývalá manželka E. C. (t. č. E.), trvale bytom V., D.. R. číslo XXXX/XX, ktorej obvinený so zdvihnutou rukou vulgárnym spôsobom povedal, že ju zabije a následne prešiel cez záhradu a vrátil sa späť za plot rodinnému domu, pričom jeho konanie vyvolalo u poškodenej E. C. obavu o život a zdravie.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 600,-Eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. okresný súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu uviedol nasledovné:

„Po zrušení prvého oslobodzujúceho rozsudku uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 3To/106/2018 prvostupňový súd doplnil dokazovanie a jednotlivé dôkazy vyhodnotil riadiac sa odvolacieho súdu.

Podľa názoru súdu v tomto prípade stoje vedľa seba dve verzie dôkazov, a to verzia obžalovaného, ktorý popiera spáchanie skutku a verzia oboch poškodených, ktorí obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku usvedčujú. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že zhodnotiac všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že spáchanie stíhaného skutku obžalovaným je bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané výpoveďami svedkov poškodených, pričom obranu

obžalovaného, ktorý spáchanie stíhaného skutku popiera, je potrebné vyhodnotiť ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu a trestu.

Súd k tomuto záveru prišiel na základe úvahy, že obaja svedkovia poškodení v podstate zhodne popísali priebeh stíhaného skutku, skutočnosť, že obaja sú v súčasnosti manželia, nemôže spochybňovať vierohodnosť ich výpovedí, keď obaja vypovedali pres súdom pod prisahou, berúc na seba riziko trestného stíhania pre prípad vypovedania nepravdy.

Tento záver súdu nie je logický a je nesprávny.

Z doplneného dokazovania vyplynulo bez akýchkoľvek pochybností, že v rozhodnom období bola svedkyňa a obžalovaný účastníkmi súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn.: 26P/121/2012 o zmenu úpravy styku obžalovaného so spoločnou dcérou R. C. a iné úpravy práv a povinností rodičov k maloletej, čo súd podrobne konštatuje v odôvodnení napadnutého rozsudku. Konanie právoplatne skončilo rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 4CoP/54/2017 v roku 2018. Z obsahu tohto spisu vyplýva, že vzťahy medzi obžalovaným a svedkyňou poškodenou sú napäté a zlé. Konanie samotné iniciovala svedkyňa poškodená, ktorá mala veľký záujem na obmedzení styku obžalovaného s dcérou, čo je zrejmé z jej výpovedí pred súdom, navrhovaného dokazovania a z celkových okolností tohto procesu, vrátane toho, že proti právoplatnému súdnemu rozhodnutiu podala aj mimoriadny opravný prostriedok.

Negatívny postoj svedkyne poškodenej ku obžalovanému preukazujú aj pripojené priestupkové spisy, z ktorých vyplýva, že svedkyňa poškodená podala v priebehu rokov 2014- 2015, teda v priebehu poručenského konania, na obžalovaného tri priestupkové oznámenia, ktoré však skončili v dvoch prípadoch zastavením konania a v jednom prípade odložením. Táto skutočnosť tiež podporuje tvrdenie obžalovaného, že svedkyňa poškodená si aj týmto spôsobom chcela zabezpečiť lepšie postavenie v prebiehajúcom súdnom konaní tak, že obžalovaný bude vykreslený ako konfliktný človek, neschopný zabezpečiť riadnu výchovu dcéry. To isté sa týka aj trestného oznámenia, ktoré podala svedkyňa poškodená na obžalovaného na 00 PZ Trenčín, pričom trestné stíhanie bolo uznesením ČVS: ORP-993/TN- 2015 zastavené, pretože stíhaný skutok nie je trestným činom a nebol daný ani dôvod na postúpenie veci.

Naproti tomu svedkyňa poškodená bola rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne č.k.: KRZP-TN-ZP1-0/2019 uznaná za vinnú z priestupku extrémizmu tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku. Skutok, ktorý zakladal priestupok extrémizmu bol spáchaný tak, že svedkyňa poškodená ním prejavila svoj negatívny postoj k etnickému pôvodu otca obžalovaného a táto skutočnosť len dokrešľuje postoj svedkyne poškodenej k obžalovanému a jeho rodine, ktorý rozhodne nemožno vyhodnotiť ako nezaujatý.

Za týchto okolností nie je možné vyhodnotiť výpoveď svedkyne poškodenej vo vzťahu k obžalovanému za nezaujatú a o pravdivosti jej svedeckej výpovede je možno dôvodne pochybovať bez ohľadu na to, že svedkyňa poškodená bola o povinnosti vypovedať pravdivo riadne poučená a zložila aj prisahu.

Ďalšia vážna pochybnosť, či sa udalosť odohrala tak ako to uvádzali svedkovia poškodení vyplýva z tej skutočnosti, že na miesto boli vyslané viaceré policajné hliadky.

Podľa úradného záznamu spísaného dňa 3.8.2015 hliadkou v zložení ppráp. Bc H. a nstržm. Z., vyplýva, že hliadka bola vyslaná na základe telefonátu obžalovaného, ktorý sa obával o život a zdravie dcéry, pričom v čase okolo 18,30 hod. sa svedkyňa poškodená doma nenachádzala, pretože bola na kozmetike.

Podľa úradného záznamu spísaného dňa 3.8.2015 hliadkou v zložení nstržm. H. a nstržm. Y. vyplýva, že hliadka bola v čase okolo 19,00 hod. vyslaná na základe telefonátu svedkyne poškodenej, ktorá po príchode hliadku informovala, že sa bojí svojho bývalého manžela, ktorý preskočil plot a vulgárne sa jej vyhrážal.

Je absolútne nelogické, aby svedkyňa poškodená neuviedla hliadke, ktorá na miesto prišla ako prvá, to, čo uviedla druhej hliadke. Ak by sa teda celá udalosť udiala tak, ako ju svedkyňa poškodená popisovala aj na hlavnom pojednávaní, pričom z jej subjektívneho pohľadu sa jednalo o skutok, ktorý je trestným činom, keďže následne podala trestné oznámenie, nedá sa racionálne vysvetliť, prečo

svedkyňa poškodená toto neuviedla zasahujúcej hliadke, ktorá bola na mieste už o 18,30 hod. ale okolo 19,00 hod. volala na políciu, že jej bývalý manžel mal preskočiť plot a vulgárne je nadával, čo ďalšia hliadka uviedla v úradnom zázname. Namiesto toho prvej hliadke uviedla, že dcéra R. sa hrá s kamarátkami vonku, okolo 19,30 hod by už mohla byť doma, ale iná hliadka PZ v zložení nstržm. F. a stržm. F. zistila, že mal. R. sa nachádza na chate so starými rodičmi, kde plánujú zotrvať do konca týždňa.

Ak policajná hliadka prišla na miesto dňa 3.8.2015 okolo 18,30 hod. a svedkyňa poškodená bola v tom čase u kozmetičky, čo hliadka zistila a uviedla do úradného záznamu, túto informáciu musela získať od svedka poškodeného E., ktorý bol v tom čase doma s maloletým synom. Je nelogické, aby ani tento svedok neuviedol prítomnej policajnej hliadke, čoho sa vlastne stalo a čoho sa mal dopustiť obžalovaný.

Záver súdu, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný stíhaný skutok spáchal je nepresvedčivý a je nelogický.

Som toho názoru, že odsudzujúci rozsudok bol vynesený na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, výpovedí vo vzťahu k obžalovanému zaujatých svedkov. Vzhľadom na to, že žiadne iné priame dôkazy svedčiace proti obžalovanému neexistujú a sú dané pochybnosti o správnosti skutkových zistení tak, ako to má na mysli § 321 ods. 1) písm. c/ Tr. por. navrhujem, aby Krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín. Vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné:

„Rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 4T/85/2016 zo dňa 13.08.2020 považujem za zákonný a dôvodný. Trest uložený obžalovanému C. C. považujem za primeraný a preto navrhujem zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

V súhrne obhajoba uvádza, že sa nestotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu, čo do vyhodnotenia viny vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko výpoveď poškodenej nemožno považovať za nezaujatú a o pravdivosti jej svedeckej výpovede možno pochybovať aj s prihliadnutím k jej uznaniu za vinnou z priestupku proti extrémizmu v konaní Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne č.k. KPRZ-TN-ZP1-0/2019. Podľa obhajoby záver súdu, že bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že obžalovaný stíhaný skutok spáchal, je nepresvedčivý a nelogický. Odcudzujúci rozsudok bol podľa obhajoby vynesený na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a výpovedí zaujatých svedkov vo vzťahu k obžalovanému.

S prezentovaným názorom obhajoby sa nestotožňujem, pretože prvostupňový súd k preukázaniu skutkových okolností vyplývajúcich z podanej obžaloby vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Vypočul všetkých k veci relevantných svedkov, a celkom správne vyhodnotil výpoveď poškodených E. E. a E. E.. Obaja poškodení v priebehu prípravného konania ako aj konania pred súdom uvádzali skutočnosti bezpochyby preukazujúce naplnenie znakov stíhaných trestných činov, od ktorých sa neodchyľovali a zotrvali na nich.

Z dôkazov zabezpečených v priebehu prípravného ako aj súdneho konania je zrejmé, že konanie obžalovaného C. C. vzhľadom na nesenie problematiky starostlivosti o spoločnú dcéru poškodenej a obžalovaného, je veľakrát vulgárne a výbušné, najmä vo vzťahu k poškodenej, o čom svedčia aj priestupky, ktoré nahlasovala poškodená, výpovede poškodených k osobe obžalovaného, výpoveď na veci nezainteresovaného svedka K. J. k osobe obžalovaného či samotný žalovaný skutok. V predmetnej trestnej veci boli zabezpečené a vykonané aj dôkazy na objasnenie povahy obžalovaného či je schopný dopustiť sa násilného konania.

Námietky zo strany obhajoby smerujúce k vierohodnosti či zaujatosti výpovede poškodenej E. E. nie sú dôvodné, nakoľko v priebehu konania nebolo preukázané, že by poškodená E. E. konala z osobitného motívu „očierniť“ obžalovaného.

Poškodená jednoznačne uviedla, že sa zľakla sa, že by jej obžalovaný niečo mohol urobiť, nakoľko aj v minulosti bol agresívny. Pociťovala strach o seba aj o svojho syna. Povahu obžalovaného poškodená opísala ako agresívnu, výbušnú a nevyspytateľnú. Uvedenému jednoznačne nasvedčuje aj správanie

obžalovaného v prítomnosti hliadky Policajného zboru, kedy sa aj počas rozhovoru s touto hliadkou obžalovaný správal agresívne, nadával jej a príslušníci Policajného zboru ho museli ukludňovať.

Súd správne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní jednotlivito i v ich súhrne v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel preto k správne mu záveru, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal, dopustil sa ho obžalovaný C. C. a že ním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Súdom uložený trest, s prihliadnutím na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie a pohnútku, majetkové pomery a možnosť nápravy obžalovaného, ale predovšetkým odstup času od spáchania skutku, je dostatočný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.“

Taktiež sa k odvolaniu obžalovaného vyjadrili poškodení E. E. a E. E. prostredníctvom svojho splnomocnenca. Poškodení vo svojom vyjadrení uviedli nasledovné:

„Poškodení E. E. a E. E. sa plne stotožňujeme s odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/85/2016 zo dňa 13.08.2020, ako aj s dôvodmi, ktoré sú obsahom písomného zdôvodnenia tohto rozsudku, a tento rozsudok považujeme za správny a spravodlivý.

Od počiatku trestného stíhania sme poškodení uvádzali priebeh skutku tak, ako ho následne zachytila skutková veta obžaloby a na týchto tvrdeniach nemienime nič meniť. Poškodení súhlasíme so závermi súdu I. st., že naša vierohodnosť v konaní, nebola žiadnym relevantným spôsobom spochybnená. Ja, poškodený, E. E., na rozdiel od obžalovaného C. C., som nikdy nemal problém so zákonom, žijem celý svoj život čestne a zodpovedne, riadne pracujem a vždy hovorím pravdu a moju vierohodnosť a pravdovravnosť doposiaľ nikto nikdy nespochybnil. Rovnako skutočnosť, že ja poškodená E. E., som v súčasnosti manželkou poškodeného E. E., sama o sebe neznižuje moju dôveryhodnosť ako svedka v tomto trestnom konaní. Poškodení E. E. aj E. E. sme vo svojich výpovediach pravdivo a v zásade zhodne popísali priebeh skutku, ktorého sa dopustil obžalovaný a ktorý sa opiera o jasné fakty, a to, že obžalovaný bol na mojom pozemku poškodeného E. E., a to bez súhlasu ako mňa poškodeného 1/, tak mňa poškodenej 2/, že mňa poškodenú 2/ E. E. chcel napadnúť rukou zovretou v päšť a že sa mi vyhrozil, že ma „zajebe“, a že sa tak nestalo len pre to, že zrazu zbadal mňa, poškodeného E. E..

Záverom svojho vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného poškodení považujeme za vhodné poukázať aj na účelovú interpretáciu úradných záznamov zasahujúcich policajtov z policajných hliadok, kde napr. obžalovaný zámerne v úradnom zázname policajnej hliadky v zložení nstržm. H. a nstržm. Y. nespomína fakt, že „Následne C. C. začal aj pred nami na bývalú manželku E. C. kričať a povedal jej „si už totálne jebnúťá“, načo sme C. C. upozornili nech sa ukludní čo aj spravil“. Uvedená skutočnosť tak len dotvára obraz o obžalovanom C. C., ktorý na mňa poškodenú E. E. pravidelne kričí a vulgárne mi nadáva, a ani v prítomnosti policajnej hliadky sa nedokáže ovládať. S ohľadom na prežitú udalosť, výbušnú povahu C. C. a jeho nepredvídateľné správanie, tak doposiaľ vo mne poškodenej E. E. vzbudzuje jeho prítomnosť obavy o život a zdravie. Na základe uvedeného sme poškodení úprimne radi, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín bolo spravodlivosti učinené zadosť a obžalovanému boli dané zreteľné hranice prípustného konania, teda bolo jasne určené aké správanie obžalovaného voči nám poškodeným už nie je v právnom štáte akceptovateľné.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto poškodení E. E. a E. E., žiadame, aby Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, v súlade s návrhom prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/85/2016 zo dňa 13.08.2020 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.“

Ku vyjadreniam prokurátora a poškodených k odvolaniu obžalovaného sa obžalovaný do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu o ňom, písomne bližšie nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, nakoľko považuje napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a vecne správny.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku, podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 02. júna 2021 na podklade podaného odvolania obžalovaného, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t. j. obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine, výroku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a to aj v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15. mája 2019, sp.zn.3To/106/2018 a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného, o výpovede poškodených E. E. a E. E., o výpoveď svedka K. J. z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní so súhlasom procesných strán vykonaná prečítaním, ako aj o relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Svoje skutkové zistenia podrobne vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný stíhaný skutok spáchal, tak v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o uznaní viny obžalovaného za predmetný skutok dostatočne zdôvodnil. Hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

K námietke obžalovaného, že jedinými priamymi dôkazmi proti osobe obžalovaného sú výpovede poškodenej E. E. a E. E., pričom ide o svedkov, ktorí sú vo vzťahu k obžalovanému zaujatými osobami, odvolací súd uvádza, že príbuzenský pomer týchto svedkov sám o sebe v predmetnej trestnej veci nespôsobuje ich nehodnovnosť, respektíve zníženie ich hodnovnosti do takej miery, že by sa v danom prípade jednalo o nespoľahlivé svedecké výpovede. Práve naopak, obaja svedkovia

opisovali vo svojich výpovediach prežité udalosti z inkriminovaného dňa tak ako ich každý z nich vnímal. O podstatných okolnostiach predmetného prípadu, poškodení opakovane v jednotlivých štádiách predmetného trestného stíhania vypovedali zhodne a konzistentne. Okresný súd nielen správne vykonal na hlavnom pojednávaní tieto dôkazy, ale ich i správne a precízne vyhodnotil. Okresný súd v predmetnej trestnej veci správne ustálil, že výpovede poškodených sú jasné, presvedčivé, konzistentné a vierohodné, pričom výpoveď poškodeného E. E. logicky podporuje a dopĺňa výpoveď poškodenej E. E.. Taktiež okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že agresívne správanie obžalovaného už nevyplýva len z tvrdenia svedkov poškodených a svedka K. J., ale aj oboznámením trestného spisu 1T/323/1999, pričom bolo zistené, že obžalovaný bol odsúdený za skutok násilnej povahy. Okresný súd rovnako správne uviedol, že obžalovaný je osobou vznetlivej povahy, ktorá často kričieva, je často vulgárny a potom ako „vybuchne“, je schopný konať neuvážene, ale aj násilne. Odvolací súd rovnako ako okresný súd konštatuje, že vyplývajúc z oboznámených priestupkových spisov ako aj spisu týkajúceho sa starostlivosti o maloletú dcéru, je zrejme, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou E. sú dlhodobu vážne rozvrátené a navzájom na seba podávajú rôzne oznámenia na orgány štátu. Tieto zistenia vzhľadom na úvahy a závery okresného súdu sú aj podľa názoru odvolacieho súdu bezpredmetné.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe napadnutého rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Peňažný trest uložený obžalovanému vo výmere 600,-Eur, pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a správnom nezistení ani jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Súčasne okresný súd správne v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejme, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.